3 Μαΐου 2014

Η κοινή πνευματική ζωή της οικογένειας…

/ Γενικά Θέματα / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη

Η οικογένεια είναι μια μικρή Εκκλησία.

Ο εν τω κόσμω πιστός και τα μέλη της οικογένειας στην οποία ανήκει θα πρέπει να λειτουργούν ως μέλη μιας «κατ' οίκον Εκκλησίας». **Η οικογένεια είναι μία μικρή Εκκλησία**. Θα πρέπει τα μέλη της, κατά μίμηση της μοναστικής Ενορίας, να καλλιεργήσουν την **κοινή λειτουργική ζωή**, την **νηστεία**, την **φιλανθρωπία**, την **απλότητα και αφελότητα**, την **ανιδιοτελή αγάπη**, την **κοινή προσευχή μέσα στο σπίτι καθώς και την πνευματική συμμελέτη της Αγίας Γραφής και των Πατερικών συγγραφών.**

Ο συμπνευματισμός, η φιλόθεος αδολεσχία και η κοινή προσευχή καλό είναι να γίνονται σε τακτά χρονικά διαστήματα και σε καθορισμένες ώρες που να μπορούν όλοι να συμμετέχουν. **Τα μικρά παιδιά ας συμμετέχουν για λιγότερο χρόνο**. Η νηστεία επίσης προσαρμόζεται από τον Πνευματικό ανάλογα με τις δυνατότητες και την ηλικία του καθενός.

Πρέπει να τονιστεί ότι η κατήχηση των παιδιών από τον πατέρα που έχει και την συμπαράσταση της μητέρας, καθώς και η κοινή τράπεζα το μεσημέρι και το βράδυ είναι πρακτικές που έχουν καίρια σημασία για... την πνευματική πρόοδο των μελών της οικογένειας και την εν Χριστώ ενότητά τους.

Η κοινή προσευχή ας γίνεται τουλάχιστον το πρωί, το βράδυ (το Απόδειπνο) καθώς και στο γεύμα και στο δείπνο (πριν και μετά). **Υπάρχουν στα συνήθη προσευχητάρια οι τυποποιημένες προσευχές πριν και μετά το φαγητό τις οποίες καλό είναι να τις γνωρίζουν όλα τα μέλη της οικογένειας και να τις απαγγέλουν**. Πολύ βοηθητικό για την οικογένεια είναι να έχουν όλα τα μέλη της τον **ίδιο Πνευματικό οδηγό**, στον οποίον να εξομολογούνται τακτικά.

Το κορυφαίο γεγονός στην χριστιανική οικογένεια είναι η **Θεία Κοινωνία** στην οποία όλοι, με την ευλογία του Πνευματικού, θα πρέπει να μετέχουν πολύ συχνά.

«**Φύλακας άγγελος της οικογενείας**» δίδασκε ένας αγιασμένος σύγχρονος Αγιορείτης είναι η άσκηση. «Όταν λέμε άσκηση εννοούμε τη λειτουργική ζωή της οικογενείας. Χωρίς την Εκκλησία δεν μπορεί να διατηρηθεί η οικογένεια. Η οικογένεια πρέπει να έχει τον Πνευματικό της σαν τον οικογενειακό της γιατρό. Όταν είναι υπό την παρακολούθηση του Πνευματικού λύνονται όλα τα προβλήματα και οι σύζυγοι αλληλοκατανοούνται.

Η πνευματική αγάπη ανέχεται και τα αρνητικά στοιχεία του άλλου. Δεν επιμένει εγωϊστικά να εκπληρώνονται όλα τα θελήματά του. Η νηστεία, η προσευχή και η Θεία Λειτουργία αγιάζουν τα παιδιά και τους συζύγους. Η καλυτέρη πρακτική άσκηση είναι οι μετάνοιες.

Η μεγαλυτέρη όμως άσκηση και ευλογία στην οικογένεια είναι η συμμετοχή στην Θεία Κοινωνία

. Πρέπει να εγκρατεύεστε και να ρυθμίζετε έτσι την ζωή σας, ώστε με την ευλογία του Πνευματικού σας να μπορείτε τακτικά να κοινωνάτε Σώμα και Αίμα Χριστού. Όταν το επιτύχετε αυτό δεν ζείτε σαρκικά, αλλά πνευματικά και η Χάρις του Θεού αναπαύεται επάνω σας. **Το πρόβλημα στην οικογένεια προέρχεται από τον σαρκικό τρόπο ζωής, διότι σκοτίζεται ο νους και αρχίζει η εμπάθεια και ο εγωϊσμός.**

Όταν μάς κατευθύνει μόνο το σώμα κάνουμε πολλά λάθη.

Αλλάζουν όμως τα κριτήρια όταν υπάρχει άσκηση και η βίωση της χριστιανικής ζωής. Τότε υπάρχει ευλογία και χαρά στην οικογένεια. Ο Χριστός μάς τα δίνει όλα τα αγαθά και είναι όλα ευλογημένα. **Είναι κρίμα να μήν αγαπάτε την ομορφιά και την ζεστασιά που φέρνει ο Χριστός στην οικογένεια!»**

Πολύ βοηθητικό για τα μέλη της χριστιανικής οικογένειας είναι το να εκμεταλλεύονται τις διάφορες πνευματικές ευκαιρίες, να παρακολουθούν τις διαλέξεις-κηρύγματα του Πνευματικού τους και άλλων αγιασμένων προσωπικοτήτων.

Επίσης συντελούν πολύ στην πνευματική πρόοδο οι επισκέψεις σε Μοναστήρια και ο σύνδεσμος μικρών και μεγάλων με Γέροντες και Γερόντισσες. Ιδιαίτερα τα παιδιά πολύ βοηθούνται όταν αναπτύξουν πνευματική φιλία με καλούς μοναχούς, τα αγόρια και εξαγιασμένες μοναχές τα κορίτσια. Η αλληλοσυμβουλευτική που αναπτύσσεται μεταξύ των νέων δεν βοηθεί, αντίθετα τους βλάπτει πολύ. Η επικοινωνία με αγιασμένους μοναχούς μπορεί να την υποκαταστήσει πολύ επιτυχημένα.

Παράλληλα με την οικογενειακή Πνευματική ζωή ο ποιμένας της κοσμικής Ενορίας οφείλει ιδιαίτερα να μεριμνήσει ώστε να δημιουργηθεί στην Ενορία μία ακμάζουσα λατρευτική ζωή.

Ιερομόναχος Σάββας Αγιορείτης

Πηγή: xristianos.gr